

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 513. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm21209.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Lad Tydskerne græde for *Danmark!* Det var Enden paa Visen, vi sang, og gid det var saa vel, at Tydskerne *græd* for Danmark, thi vel klæder *Graaden* dem slet ikke kiønt, men *Latteren* klæder dem dog endnu meget værre, og overalt, naar enten vore Fiender eller vi selv og vore Venner skal græde, saa er *Danskerne*, saavel som alle andre Folk, dem selv nærmest. Og see nu, da vi ligger i aaben Feide med *Tydskerne*, nu maa der jo grædes paa en af Siderne, om ei paa dem begge, men jeg er rigtig nok bange for, at hvad *Graaden* angaaer, da ligger den os nærmest, thi det har jeg selv faaet at føle i den sidste Tid og ei mindst i denne Morgenstund, for jeg kan ikke sige Dem, hvor gnaven jeg var, da jeg kom op imorges, som om jeg var blevet ti Aar ældre i de fjorten Dage, siden sidst, og skal jeg sige Dem hvor surt jeg saae, da maa det være med et 514Ord, som de *pæne* Folk aldrig vil tage i deres Mund, fordi det smager saa gruelig *Dansk*, men det veed De nok, jeg er ikke bange for, og siger derfor reent ud, jeg saae saa surt, som en *Æddikebrygger*. Og hvad det ikke var galt før, saa blev det, da det faldt mig ind, jeg havde lovet at komme herop og tale høit iaften; thi dels havde jeg langt heller sat mig hen at græde, og dels maatte jeg sige til mig selv: hvad kan det nytte, at du ene Mand raaber dig hæs paa hvad Ingen vil høre? *Folk* vil jo have *Fred*, om de saa end ikke skulde beholde det mindste i *Fred*, og saasnart du derfor siger, du vil have *Krig først*, for at *Freden* baade kan svare til sit Navn og smage desbedre, saa raaber jo alle de, der kalder dem selv fornuftige Folk: kan I nu høre, han er *gal*, han vil ikke engang have *Fred*, uden han kan faae *Krig først!* Jeg kan jo nok spørge dem, om vi da ikke aabenbar endnu har *Krig* med *Slesvig-Holstenerne* og er altsaa nødt til at have *Krig først*, inden vi kan faae en rigtig *Fred*, men de samme *fornuftige* Folk er vist ikke bange for at svare: kan I nu høre hvor han er *dum*, han kan ikke engang begribe, at da den saakaldte *ægte Fred* nu for Øieblikket er saa kostbar, at Smaafolk ikke kan veie den op enten med Guld eller Staal, saa maae de, som fornuftige Mennesker, nøies med lidt mindre, og det giver jo *Fornuften*, at naar vi holder *Vaabenstilstand* og ikke opirrer Fienden, da har vi 515saa godt *som Fred*, for det Smaahuggeri i *Slesvig*, skiøndt det er ærgerligt nok, kan og maa man jo, af høiere Hensyn, lade, som man ikke seer, og de kiære *Slesvigere* maae vide, at saadanne *Stød* giver Verden, og lade, som de ikke følte det.